

Τὸ μεγαλεῖον τοῦ παραλόγου: ἡ χαλαρὴ ἐπισκοπικὴ συνείδηση
τοῦ μητροπολίτου Καλαβρυτῶν κ. Ἀμβροσίου

«Ὁρθόδοξος» Ἐπίσκοπος – Στρατευμένος Οἰκουμενιστής!*

Ἡ πραγματικὴ «ὀρθόδοξη» εἰκόνα
τοῦ Σηλυβρίας κ. Αἰμιλιανοῦ

*Τοῦ κ. Ἰωάννου Κορναράκη,
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
Ποιμαντικῆς Ψυχολογίας
τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν*

Τὸ κυκλοφορηθὲν προσφάτως «*Ἐγκόλπιον Ἑορτολόγιον*» (ἡμερολόγιον) τοῦ ἔτους 2005 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καλαβρυτῶν καὶ Αἰγιαλείας ἀφιερώνεται στὸν Σεβ. Μητροπολίτη Σηλυβρίας (τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), κ. Αἰμιλιανὸ (Τιμιάδη).

Τοῦ μηνολογίου, τοῦ ἐν λόγῳ ἡμερολογίου, προτάσσεται τιμητικὴ «*Ἀφιέρωσις*» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἀμβροσίου καὶ *Προλογικὸ* σύντομο τιμητικὸ ἐπίσης κείμενο τοῦ ἰδίου μὲ τίτλο: *Τὸ Ἑορτολόγιόν μας*, ἐνῶ ἀκολουθεῖ ἐκτενέστερο κείμενο, μὲ τίτλο: «*Σταθμοὶ καὶ διαλογισμοὶ μέσα εἰς τὸν χρόνον*», στὸ ὁποῖο ὁ κ. Αἰμιλιανὸς ἐκθέτει τὸ ἱστορικὸ ὁδοιπορικὸ τῆς προσωπικῆς του ζωῆς, τὴν αὐτοβιογραφία του. Καὶ τὸ τελευταῖο αὐτὸ κείμενο κατακλείεται ἐπίσης μὲ ἕτερο σύντομο τιμητικὸ γιὰ τὸν κ. Αἰμιλιανὸ κείμενο τοῦ κ. Ἀμβροσίου!

* * *

Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ τῶν τιμητικῶν, ὑπὲρ τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ κειμένων, τοῦ κ. Ἀμβροσίου, ἐντυπωσιάζεται, γιὰ τὴν ἐπιπολαιό-

τητα με την όποιαν οι τιμές αυτές αποδίδονται, άπορεί και προβληματίζεται, κυρίως για τὸ ὕψος τῶν τιμητικῶν χαρακτηρισμῶν καὶ τίτλων.

Ὁ τιμώμενος ἀπὸ τὸν κ. Ἀμβρόσιο κ. Αἰμιλιανὸς κατακοσμεῖται με ὀυρανομήκεις τιμητικὲς προσαγορεύσεις, ποὺ ἀνυψῶνουν τὸ πρόσωπό του ὑπεράνω τοῦ ὕψους μεγάλων ἀγίων Ἱεραρχῶν τῆς Ὁρθοδοξίας μας!

Ἔτσι ὁ Σεβ. κ. Αἰμιλιανός, κατὰ τὸν κ. Ἀμβρόσιο, εἶναι:

- *Καύχημα τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας.*
- *Καύχημα καὶ κόσμημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς του.*
- *Ἵψηλὸν Πνευματικὸν Ἀνάστημα καὶ Ἅγιος Γέροντας.*
- *Ἐκεῖνος «ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσεν ἐπὶ τεσσαράκοντα-40-ἔτη στὸ Παγκόσμιο Συμβούλιο τῶν Ἐκκλησιῶν προσφέροντας “Λόγον Ὁρθόδοξον”».*

- *Ἐκεῖνος· «Ὁ ὁποῖος διεξῆλθεν ἀγωνιζόμενος πνευματικὰ καὶ ἀγιογραφικὰ πρὸς τὰ ὑπόλοιπα χριστιανικὰ δόγματα καὶ λοιπὰ θρησκευματα».*

- *Μεγάλῃ μορφῇ - Ἀστὴρ τῆς Ἐκκλησίας πολύφωτος!!!*

- *Πνευματικὸν Κεφάλαιον καὶ κόσμημα τῆς Ὁρθοδοξίας.*

- *Φάρος τηλαυγῆς τοῦ ποιμνίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς του.*

- *Ἄσβεστος κανδήλα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀλήθειας!!!*

* * *

ΑΠΟ τοὺς τιμητικοὺς αὐτοὺς χαρακτηρισμοὺς καὶ τίτλους προκύπτει ὅτι ὁ Σεβ. κ. Αἰμιλιανὸς εἶναι, κατὰ τὸν κ. Ἀμβρόσιο, σπανία περίπτωση ἀγίου καὶ φωτισμένου ταγοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας, μάρτυρας τῆς Ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ ἀκάματος ἀγωνιστής, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη, προσφορᾶς ὀρθοδόξου λόγου στὸ χῶρο τῶν Οἰκουμενιστικῶν Διαλόγων.

Ἦδη ὁμως, ἡ πληθώρα τῶν τιμητικῶν χαρακτηρισμῶν ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκρατος τάση τοῦ κ. Ἀμβροσίου γιὰ τὴν προέκταση τοῦ λόγου του στὴν ὑπερβολὴ καὶ στὸ ἀπόλυτο, προἰδεάζουν, ἀκόμα καὶ τὸν ἀπληροφόρητο σχετικῶς, μέχρι τώρα, ἀναγνώστη γιὰ ἓνα ἐξωπραγματικὸ καλλωπισμὸ τοῦ τιμωμένου προσώπου.

Ὅντως ἡ ὑπερβολικῶς ὀρθοδόξως ἐξωραϊσμένη εἰκόνα τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ μοιάζει, στὸ φόντο τῶν ἐπιπολαίων χαρακτηρισμῶν, πλαστὴ καὶ μὴ πραγματικὴ καὶ ἄρα ψευδής!!!

* * *

ΑΛΛΑ, ή κατασκευή τής πλαστής καί ψευδοῦς αὐτῆς εικόνας τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ, ποῦ ὁ κ. Ἀμβρόσιος χαλκεύει, ἀποβαίνει ἀσφαλῶς εἰς βάρος μὲν τῆς ἐπισκοπικῆς του ἀξιοπιστίας, δίνει δὲ ἀφορμὴ νὰ παρουσιασθεῖ πλέον καὶ δημοσίως ἡ πραγματικὴ «ὀρθόδοξη» εἰκόνα τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ!

Ὅπως ὁ ἴδιος σημειώνει στὴν αὐτοβιογραφία του, ὁ Πατριάρχης Ἀθηνᾶς (ὁ μέγιστος τῶν Οἰκουμενιστῶν), τὸν ἐπέλεξε καὶ τὸν στράτευσε ὡς ὀρθόδοξο ἐκπρόσωπο στὸ Π.Σ.Ε λόγῳ, μεταξύ ἄλλων προσόντων, καὶ τῆς «οἰκουμενικῆς του συνειδήσεως» (σελ. 36), δηλ. τῶν οἰκουμενιστικῶν του φρονημάτων, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Αἰμιλιανὸς ἀπέκτησε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Εὐρώπη.

Ἐκεῖ τοῦ «*ἐδημιουργήθη μὴ εὐρύτητα ἀντιλήψεως διὰ τὸν Χριστιανισμόν*», ὅπως ὁ ἴδιος ὁμολογεῖ (σελ. 40).

* * *

ΕΞΑΛΛΟΥ, ἡ «*εὐρύτητα*» αὐτή, ποῦ σημαίνει πέρασμα τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ στὸν Οἰκουμενισμό, βεβαιώθηκε στὴν πορεία τῆς θητείας του στὸ Π.Σ.Ε μὲ ὅσα καταγράφονται στὴν ἱστορία τῆς οἰκουμενιστικῆς του δραστηριότητος, ὡς κάτωθι:

1. Τὸ ἔτος 1960 συστήθηκε στὶς ΗΠΑ Ἀμερικανικὸ ἴδρυμα, μὲ τὸ ὄνομα «*Ναὸς τῆς Κατανόησης, Inc.*», ὡς ἓνα εἶδος Συνδέσμου τῶν Ἐνωμένων Θρησκείων.

Ὁ ὀρθόδοξος Μητροπολίτης Αἰμιλιανὸς ἔγινε μέλος τῆς «*Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ*», ἀνέλαβε δηλαδὴ διαθρησκευτικὴ δράση στὰ πλαίσια τῶν στόχων τοῦ ἐν λόγω ιδρύματος, τὸ ὁποῖο, στὴ δευτέρη διάσκεψη ἡγετῶν διαφόρων θρησκείων (Γενεύη, 1970) ἐτέλεσε ὑπερομολογιακὴ λειτουργία καὶ προσευχή, κατὰ τὴν ὁποῖα ἦσαν παρόντες καὶ ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι.

Κατὰ τὸν π. Γ. Μεταλληνό, οἱ ἡγέτες τῶν θρησκείων, ποῦ ἔλαβαν μέρος στὴ λειτουργία αὐτή, ἐκλήθησαν

«νὰ συνυπάρξουν στὴ λατρεία τοῦ ἰδίου Θεοῦ». «Πρόκειται ὁμως, γιὰ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς μασονικῆς μεθόδου τῆς ὑπερβάσεως κάθε ἰδεολογίας καὶ πίστεως, γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἐνότητα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὸν ἄρχοντα τοῦ κόσμου τούτου»!

Ἄν ὁμως ὁ κ. Αἰμιλιανὸς ὑπρέτησε ἐπὶ σαράντα χρόνια στὸ Π.Σ.Ε., στὸ χῶρο αὐτό, δὲν «*διεξήλθεν ἀγωνιζόμενος πνευματικὰ*

καὶ ἀγιογραφικὰ πρὸς τὰ ὑπόλοιπα χριστιανικὰ δόγματα καὶ λοιπὰ θρησκευόμενα», ὅπως ψευδῶς ἰσχυρίζεται ὁ κ. Ἀμβρόσιος.

Ὡς μέλος τῆς «Διεθνoῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ναοῦ», ὑπηρετήσε πιστὰ τὰ οἰκουμενιστικὰ ὁράματα τοῦ οἰκουμενιστοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρα, ὁ ὁποῖος τὸν ἐστράτευσε γιὰ τὴν πραγμάτωση τῶν ὁραμάτων του αὐτῶν.

2. Ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ κ. Ἀμβροσίου, περὶ τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ, ὡς «*θεολογικῆς κορυφῆς τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας*», διαψεύδεται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν τιμώμενο.

Ἄν ἔχει κάποια θεολογία ὁ κ. Αἰμιλιανός, αὐτὴ ἐναρμονίζεται μὲ τὰ οἰκουμενιστικὰ ὁράματα τῆς κοινωνικῆς διαθρησκευτικῆς συνυπάρξεως καὶ ἄρα τελικὰ δὲν εἶναι κἂν θεολογία!

Ὁ κ. Αἰμιλιανός, ὡς ἀφορμὴ ἢ αἰτία τῆς ἀπορρίψεως τῶν Δογματικῶν Ὁρῶν τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐκ μέρους τῶν Ἀντιχαλκηδονίων [Μονοφυσιτῶν], φέρει ἐπιχείρημα ὄχι θεολογικό, ἀλλὰ κοινωνικό.

Σημειώνει στὸ αὐτοβιογραφικό του:

«Ὅταν ἔλαβε χώραν ἡ Δ' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος, εἰς τὴν Χαλκηδόνα τὸ 453, οἱ τότε ΚΟΠΤΑΙ ἐνόμισαν ὅτι εἶχαν νὰ κάνουν μὲ μίαν Σύνοδον συσταθεῖσαν ἀπὸ Βυζαντινοῦς, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς τότε τοὺς καταπίεζαν. Μέσα εἰς τὴν ψυχὴν των ὑπῆρχεν ἱερὰ ἀγανάκτησις, ἐπειδὴ αὐτοὶ ἦσαν ὑποτελεῖς καὶ οἱ ἄλλοι κυρίαρχοι. Εἶπαν, λοιπόν, τὸ "ὄχι" των εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπειδὴ ἐπεθύμουν νὰ εὕρουν ἓνα ἔρεισμα» (σελ. 46)!!!

3. Σύμφωνα μὲ ὅσα ἀναφέρει ὁ Ἀρχιμ. π. Σπ. Μπιλάλης, στὸ βιβλίο του *Ὁρθοδοξία καὶ Παπισμὸς* (τόμ. Β', σελ. 368-371), ὁ κ. Αἰμιλιανὸς ἀπεδείχθη περιφρονητὴς καὶ πολέμιος δύο βασικῶν Ἀποστολικῶν Κανόνων.

Τοῦ ΜΕ':

«Ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος αἵρετικοῖς συνευξάμενος μόνον, ἀφοριζέσθω, εἰ δὲ ἐπέτρεπεν αὐτοῖς, ὡς κληρικοῖς, ἐνεργῆσαι τι καθαιρεῖσθω».

Καὶ τοῦ ΕΞ':

«Εἴ τις κληρικὸς ἢ λαϊκὸς εἰσέλθει εἰς συναγωγὴν Ἰουδαίων ἢ αἵρετικῶν προσεύξασθαι καὶ καθαιρεῖσθω καὶ ἀφοριζέσθω».

Ἐπειδή, ὅπως φρονεῖ, δὲν συμβιβάζονται οἱ Κανόνες αὐτοὶ μὲ τὴν ἐποχὴν μας, χρῆζουν κάποιας μεταρρυθμίσεως, ἐφόσον περιορίζουν τοὺς πιστοὺς *«εἰς ἐπιφυλακτικότητα μετὰ ἄλλων μὴ χριστιανῶν καὶ μὴ ὀρθοδόξων»!*

4. Ὁ κ. Αἰμιλιανὸς φαίνεται νὰ ἐμφορεῖται ἀπὸ ἀντιπαραδοσιακὸ πνεῦμα καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν γιὰ κανένα πραγματικὸ πιστὸ νὰ εἶναι *«καύχημα Ὁρθοδοξίας»*.

Ὅμιλεῖ περιφρονητικῶς καὶ μὲ ἔντονη ἀπέχθεια γιὰ δύο βασικούς στυλοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως: α) τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ β) τὸν Ὁρθόδοξο Λαό!!

α. Ἀποδίδει τὴν ἀποτυχία τῆς ἐνωτικῆς προσπάθειας μὲ τοὺς Ἀντιχαλκηδονίους [Μονοφυσίτας] στὸ Ἅγιον Ὅρος, ἐπειδὴ ἐκυκλοφόρησε

«ἔνα βιβλίον ὀγκῶδες, μὲ τὸ ὁποῖον προσεπάθησε καὶ κατάρθωσε ν' ἀνατρέψη ἀπὸ τὴν ἀρχὴν μέχρι τέλους, μὲ βεβιασμένα ἐπιχειρήματα, τὰς ἐργασίας τοῦ Συνεδρίου καὶ τῶν Διαλόγων. Τὸ Ἅγιον Ὅρος εἶπε: "Ὅχι" αὐτοὶ (οἱ προχαλκηδόνιοι) εἶναι αἰρετικοί, εἶναι Μονοφυσίτες, εἶναι Νεστοριανοί».

Καὶ διερωτᾶται ὁ κ. Αἰμιλιανὸς (ἡ *«κορυφὴ τῆς Ὁρθοδοξίας»*!!):

«Πῶς δύναται ἡ Ὁρθοδοξία νὰ προχωρήσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅταν ἔχωμε ἀντιδραστικούς, οἱ ὁποῖοι κινούμενοι ἀπὸ μονόχρωτα κίνητρα, ἀσεβοῦν πρὸς τὴν πλειονότητα τῶν Ὁρθοδόξων; (...). Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ μεμονωμένοι Ἀγιορεῖτες, ἀγνοώντας ὅλους τοὺς ἀγῶνας, ὅλην τὴν κοπιώδη προσπάθειαν, ἔρχονται καὶ τὰ γκρεμίζουν ὅλα! Ἔτσι ἐναυάγησεν ἡ προσπάθεια» (σελ. 47) τῆς ἐνώσεως τῶν Ἀντιχαλκηδονίων μὲ τοὺς ὀρθοδόξους!!!

β. Ὁ κ. Αἰμιλιανὸς δὲν βρίσκει τὸν Ὁρθόδοξο Λαὸ ἐπίδεκτικὸ συγκρητιστικῶν – διαθρησκειακῶν ἀνοιγμάτων, γι' αὐτὸ καὶ τὸν κακοχαρακτηρίζει.

«Ὁ λαὸς μας εἶναι δεκτικός; (ἐννοεῖ, τέτοιων ἀνοιγμάτων). Ὁ λαὸς μας εἶναι δύσκολος. Εἶναι λαός, ὁ ὁποῖος, δυστυχῶς, δὲν ἀφήνει εὐκόλα χῶρον ἐντός του νὰ εἰσέλθῃ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ» (σελ. 55).

Εἶναι φανερό, ὅτι ὡς *Χάριν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ* ἐννοεῖ ὁ κ. Αἰμιλιανός, τὸ διαχριστιανικὸ καὶ διαθρησκευτικὸ - συγκρητιστικὸ πνεῦμα.

Ὅπως δὲ ποτε, ὅμως, ὁ ἀπόλυτος τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖο ἀποδοκίμαζεται συλλήβδην ὁ Ὁρθόδοξος Λαός, ἀποκαλύπτει τὸ ἀντορθόδοξο καὶ οἰκουμενιστικὸ πνεῦμα τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ!

5. Τὸ αὐτοβιογραφικὸ κείμενο τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ κατακλείεται μὲ τὸ μικρὸ κεφάλαιο, ποῦ φέρει τὸν τίτλο: *Τὸ Ὅραμά μου*.

Πρόκειται γιὰ τὴν οἰκοδομὴ ἑνὸς Συνεδριακοῦ Κέντρου στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰγιαλαίας, ἡ κατασκευὴ τοῦ ὁποῖου βαίνει πρὸς τὴν ὀλοκλήρωσή του.

Τὸ κέντρο αὐτὸ τὸ ὄραματίζεται ὁ Σεβ. κ. Αἰμιλιανὸς σὰν

«ἕναν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ἐνώνωνται καρδίαι, θὰ γεφυρώνονται χάσματα, θὰ μεταδίδεται ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἐτοιμάζεται μιὰ καλύτερη κοινωνία... Οἱ κίνδυνοι τῆς Ἐκκλησίας σήμερον δὲν εἶναι ἐξωτερικοὶ (!), εἴμεθα ἀγκιστρωμένοι εἰς τὰς θέσεις μας καὶ ἔχομεν ἐξοικειωθεῖ μὲ τὴν ἀκίνησίαν» (σελ. 7).

Νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ἡ ἐμπειρία τῆς θητείας τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ στὶς διαθρησκευτικὰς δραστηριότητες τοῦ *«Ναοῦ τῆς Κατανόησης»*, θὰ διαμορφώσει ἀνάλογα καὶ τὸ Καταστατικὸ τῆς λειτουργίας τοῦ ὄραματισθέντος Συνεδριακοῦ Κέντρου;

Θὰ ἀποκτήσει ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις ἕνα συνεδριακὸ χῶρο γιὰ τὴν γεφύρωση *χασμάτων*; Καὶ ποιῶν *χασμάτων*;

Οἱ φῆμες ἀπὸ τὴν περιοχὴ, ποῦ κτίζεται τὸ ἐν λόγῳ Κέντρο, μιᾶνε γιὰ χῶρο συγκρητιστικῆς - διαθρησκευτικῆς δραστηριότητας!!

Οἱ φῆμες αὐτὲς πρέπει νὰ ἔχουν κάποια πρόδηλη βάση, δηλ. τὸ πρόβλημα τῆς πηγῆς τῶν χρημάτων, μὲ τὰ ὁποῖα ὁ Σεβ. Αἰμιλιανὸς ἐπιχορηγεῖ, ἐδῶ καὶ χρόνια, φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα, κατασκηνώσεις κ.ἄ. καὶ τώρα κτίζει ἕνα πολυδάπανο οἰκοδόμημα.

Ἀπὸ τὸ βιογραφικὸ του δὲν προκύπτει ὅτι ἀπεδύθη σὲ ὠνάσεις οἰκονομικῆς δραστηριότητες.

Εἶναι φυσικὸ νὰ ὑποθέσουμε ὅτι ἡ πηγὴ τῶν χρημάτων πρέπει νὰ καθορίζει τοὺς διαθρησκευτικοὺς στόχους τοῦ Συνεδριακοῦ Κέντρου, ποῦ κτίζει ὁ κ. Αἰμιλιανός!!

* * *

ΚΑΤΟΠΙΝ τῶν πιδὲ πάνω στοιχείων, ποὺ βεβαιώνουν τὴν στρα-
τευση τοῦ κ. Αἰμιλιανοῦ στὴν πραγμάτωση οἰκουμενιστικῶν στό-
χων, ὁ φιλοξενῶν τὸν κ. Αἰμιλιανό, μαζί με τὰ ὄράματά του, Σεβ.
κ. Ἀμβρόσιος, ἀποδεικνύεται λίαν ἐκτεθειμένος ἀπέναντι στοῦ χρι-
στεπώνυμο πλήρωμα τῆς Μητροπόλεώς του.

Ἡ πρόσκλησή του: *«νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰ πνευματικά του
τέκνα τὴν παρουσία, στὴν Μητρόπολή του» «τοῦ Ἁγίου Γέρον-
τος Μητροπολίτου Σηλυβρίας»* (σελ. 8), τὰ σκανδαλίζει, ὅσο καὶ ἡ
γνωστὴ ἀνόσια εἰρωνεία του πρὸς τὸ Ἅγιον Πνεῦμα!

Ἀποροῦμε, ἐκπληττόμεθα, ἀλλὰ καὶ θλιβόμεθα γιὰ τὴ χαλαρὴ
ἐπισκοπικὴ συνείδηση τοῦ κ. Ἀμβροσίου!

Μήπως καὶ ὁ ἴδιος ἔχει ἤδη *«ἠφεληθεῖ»* ἀπὸ τὴν *«ἀκένωτον
πηγὴν διδαγμάτων»* (σελ. 6), οἰκουμενιστικῆς καὶ διαθρησκεια-
κῆς λογικῆς, τοῦ φιλοξενουμένου του Ἁγίου Γέροντος;

Κύριος οἶδε !...

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1579/7.1.2005, σελ. 1 καὶ 7.